

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

- 1 ศน.อุไรวรรณ เลิศสังข์
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2
- 2 อาจารย์ทรงศรี สดคมจำ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดยางยี่แสด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี
เขต 2
- 3 อาจารย์สิริรัตน์ आयวัฒน์
ครูชำนาญการ โรงเรียนคอนคาวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2
- 4 อาจารย์เสาวนีย์ อุ้นประเสริฐสุข
ครู โรงเรียนวัดคอนมะเกลือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2
- 5 อาจารย์สุทธีวรรณ ควรประดิษฐ์
ครู โรงเรียนบ้านคอนกระเบื้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 1

ภาคผนวก ข

แผนการจัดประสบการณ์การใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

คำชี้แจง

การใช้แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

กิจกรรมการใช้หุ่น

หมายถึง การที่เด็กนำหุ่นมาเล่นและแสดงบทบาทเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง และเรื่องราวจากประสบการณ์ที่นักเรียนพบ โดยใช้ท่าทางคำพูดของตนเอง ความรู้สึกและอารมณ์สื่อความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ

กิจกรรมการใช้ละคร

หมายถึง การที่เด็กเป็นผู้แสดงละครสร้างสรรค์จากรายการเกี่ยวกับนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง และเรื่องราวจากประสบการณ์ที่นักเรียนพบ โดยใช้ความคิด ท่าทาง ภาษา ตามประสบการณ์และจินตนาการโดยไม่มีการซักซ้อม เป็นไปตามธรรมชาติและขั้นพัฒนาการของเด็ก

หุ่นสำหรับเด็ก

หมายถึง หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ ซึ่งมีวิธีการใช้ตามชนิดของหุ่นนั้น ๆ

อุปกรณ์ละคร

หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงละคร เช่น สายคาดศีรษะรูปสัตว์ต่างๆ เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉาก

เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

จัดกิจกรรมเวลา 11.30 - 11.00 น. ซึ่งเป็นช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยจัดกิจกรรมทุกวัน ใน 8 สัปดาห์ แบ่งเป็น การฟังเรื่อง 1 วัน การใช้หุ่น 2 วัน การใช้ละคร 2 วัน

การจัดรูปแบบที่นั่ง

จัดให้เด็กนั่ง ไม่มีแบบแผนตายตัว

การเตรียมการของครูก่อนการดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่น

1. ครูเตรียมเล่าเรื่องหรือนิทานก่อนการดำเนินกิจกรรมทุกครั้ง
2. ครูเตรียมหุ่นมือ หุ่นนิ้วมือที่จะนำมาเตรียมพร้อมไว้ให้เพียงพอกับจำนวนเด็กที่จะเลือกใช้
3. ครูแนะนำวิธีใช้หุ่นชนิดต่าง ๆ ว่า หุ่นมือใช้มือสอดเข้าไปในชุดเสื้อผ้าแล้วใช้นิ้วบังคับส่วนต่าง ๆ ของตัวหุ่น หุ่นนิ้วมือจะใช้สวมนิ้วแล้วกระดิกนิ้วตามคำพูดของผู้เชิด
4. ครูสาธิตการใช้หุ่นและสมมุติตัวแสดงพร้อมหุ่นมือและร่วมกันกับเด็กแสดงเป็นเรื่องราว
5. แบ่งกลุ่มเด็กโดยให้เด็กเลือกกลุ่มตามความสมัครใจ กลุ่มละ 5 คน
6. ครูและเด็กร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการจัดเก็บหุ่นเข้าที่เมื่อใช้เสร็จ

การเตรียมการของครูก่อนการดำเนินการใช้แผนการจัดกิจกรรมการใช้ละคร

1. ครูเตรียมเล่าเรื่องหรือนิทานก่อนการดำเนินกิจกรรมทุกครั้ง
2. ครูเตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้ในการแสดงละครไว้ให้พร้อม
3. ครูแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ต่างๆ
4. ครูสาธิตการแสดงละครและร่วมกันกับเด็กแสดงเป็นเรื่องราว
5. แบ่งกลุ่มเด็กโดยใช้กลุ่มจากการแสดงหุ่น
6. ครูและเด็กร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการจัดเก็บอุปกรณ์เข้าที่เมื่อใช้เสร็จ

ขั้นตอนกิจกรรมการใช้หุ่น

1. ขั้นสร้างความสนใจ

- 1.1 ใช้หุ่นทักทายเด็กๆ
- 1.2 สนทนากับเด็กด้วยวิธีการต่างๆ

2. ขั้นการใช้หุ่น

- 2.1 แบ่งกลุ่มเด็ก
- 2.2 ให้เด็กเตรียมเรื่อง
- 2.3 ให้เด็กแสดงหุ่น

3. ขั้นหลังการใช้หุ่น

- 3.1 เด็กเก็บหุ่นเข้าที่
- 3.2 ร่วมกันสรุป แสดงความคิดเห็น

ขั้นตอนกิจกรรมการใช้ละคร

1. ขั้นสร้างความสนใจ

สนทนากับเด็กด้วยวิธีการต่างๆ

2. ขั้นการแสดงละคร

- 2.4 แบ่งกลุ่มเด็ก
- 2.5 ให้เด็กเตรียมเรื่อง
- 2.6 ให้เด็กแสดงละคร

3. ขั้นหลังการแสดงละคร

- 3.3 เด็กเก็บอุปกรณ์เข้าที่
- 3.4 ร่วมกันสรุป แสดงความคิดเห็น

ข้อควรปฏิบัติในการใช้แผนการจัดกิจกรรม
การใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

1. ในการสนทนา คำถามที่ใช้ควรเน้นคำถามปลายเปิด มีคำตอบที่หลากหลาย ซึ่งเป็นคำถามที่ช่วยให้เด็กใช้ความคิดและจินตนาการมากกว่าคำถามที่มีคำตอบเดียวและเมื่อเด็กตอบคำถามครูแล้วควรเปิดโอกาสให้เด็กซักถามสิ่งที่สงสัยด้วย
2. การเข้าร่วมกิจกรรมการใช้หุ่น และละคร ควรสลับกลุ่มก่อนหลังหมุนเวียนกัน
3. เพื่อสร้างบรรยากาศการใช้หุ่นที่น่าสนใจ ควรจัดมุมหุ่นไว้ในชั้นเรียนโดยมีหุ่นจำนวนพอเหมาะและอยู่ในสภาพดี
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงละครควรมีอย่างหลากหลายเพื่อให้เด็กได้เลือกใช้

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 1 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด

- จุดประสงค์**
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถตอบคำถามโดยแสดงรายละเอียดได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ ครูถามคำถามกระตุ้นให้เด็กคิด " ถ้าเด็กๆ อยากซื้อผักมาทำอาหาร เด็กคิดว่า จะไปซื้อจากที่ไหน"

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทานและประสบการณ์ของแต่ละคนว่า เคยไปซื้อของหรือไม่ ซื้ออะไร ที่ไหน
3. เด็กนำภาพสินค้าไปติดไว้ให้ตรงกับร้านค้าที่จำหน่ายแต่ละประเภทให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป ครูถามคำถาม

- เด็กๆทราบหรือไม่ว่าร้านค้าหรือตลาดมีประโยชน์ต่อเราอย่างไร
- เด็กๆจะสามารถซื้อ (เสื้อผ้า , ผัก , ปลา , ของเล่น) ได้ที่ไหน

สื่อการเรียนรู้ 1. นิทานเรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด

2. ภาพสินค้าชนิดต่างๆ
3. ภาพคนเข้าของร้านค้าแต่ละร้าน

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 1 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือคนผู้หญิงตกทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง
หุ่นคิดเที่ยวตลาดโดยใช้คำถาม

- หุ่นคิดต้องการไปตลาดเพราะอะไร
- หุ่นคิดไปตลาดโดยวิธีการใด ถ้าเป็นเด็กๆจะไปด้วยวิธีการใด

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามขั้นตอนของการเตรียมการก่อนดำเนินกิจกรรม
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่องหุ่น
คิดเที่ยวตลาด
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด ตาม
ความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง หุ่นคิดเที่ยวตลาด

2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
 - ถ้าเด็กๆเป็นเจ้าของร้านค้าเด็กๆจะขายอะไร
 - ทำไมจึงเลือกขายสิ่งนั้น

- สื่อการเรียนรู้**
1. หุ่นมือหน้าคนผู้หญิง คนผู้ชาย อย่างละ 3 ตัว
 2. หุ่นนิ้วมือ ผัก ผลไม้ ขนม เสื้อผ้า หนังสือ อย่างละ 5 ชิ้น
 3. กถ้องสำหรับทำแผงลอยร้านค้า

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 1 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที่

เรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ใช้ปริศนาคำทาย ที่ไหนเอ่ย มีร้านขายขนม ร้านอาหาร ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายปลามากมาย

2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด อีกครั้งหนึ่ง
- วันนี้หนูนิดจะไปตลาดอีก ใครจะพาหนูนิดไปดีนะ

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด โดย

ครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

- ขั้นสรุป**
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด
 - เด็กๆคิดว่าหนูนิดของกลุ่มไหนชื่อของแตกต่างไปจากเพื่อนบ้าง
 - ถ้าเด็กๆเป็นหนูนิด เด็กๆจะไปตลาดคนเดียวหรือไม่ เพราะอะไร

- สื่อการเรียนรู้**
1. หุ่นมือหน้าคนผู้ชาย ผู้หญิง คนอาชีพต่างๆ อย่างละ 3 ตัว
 2. หุ่นนิ้วมือ ผัก ผลไม้ ขนม เสื้อผ้า หนังสือ อย่างละ 5 ชิ้น
 3. กล้องสำหรับทำแผงลอยร้านค้า

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 1 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. ครูนำรูปภาพร้านขายของและภาพตลาดมาให้เด็กๆทายว่า
 - ภาพที่เด็กๆดูเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร
 2. สนทนาเกี่ยวกับภาพ
 3. สนทนาทบทวนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาดว่าในเรื่องมีใครบ้างและ

ทำอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. กระตุ้นเด็กในการนำแนวคิดจากนิทานเชื่อมโยงกับประสบการณ์ โดยการระดมความคิด ถ้านักเรียนจะแสดงละครตัวละครในเรื่องหนูนิดเที่ยวตลาดน่าจะเป็นใครบ้าง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม
 - ถ้าเด็กๆเป็นหนูนิดแล้วบ้านอยู่ไกลตลาดเด็กๆจะทำอย่างไร
 - ถ้าหนูนิดไม่สามารถไปซื้อขนมได้หนูนิดจะทำอย่างไร

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพร้านขายของ , ภาพตลาด
2. อุปกรณ์ของร้านค้าต่างๆ ได้แก่ ผัก ผลไม้ เสื้อผ้า
3. นิทานเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด
4. อุปกรณ์แต่งกาย ได้แก่ เสื้อ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 1 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หุ่นกึ่งเทียวตลาด

- จุดประสงค์**
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครได้ง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. ครูนำกล่องปริศนาซึ่งใส่ ผลไม้ เสื้อผ้า ขนม มาให้เด็กๆ หยิบแล้วสิ่งของที่หยิบขึ้นมาเด็กๆ ต้องบอกได้ว่าจะไปซื้อได้ที่ร้านไหน
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หุ่นกึ่งเทียวตลาด โดยใช้คำถาม
 - ถ้าหุ่นกึ่งไม่ออกไปตลาดคนเดียวหุ่นกึ่งจะไปกับใครดี เพราะอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่องหุ่นกึ่งเทียวตลาด
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

- สื่อการเรียนรู้**
1. กล่องปริศนาใส่ ผลไม้ เสื้อผ้า ขนมต่างๆ
 2. อุปกรณ์ของร้านค้า ได้แก่ ผัก ผลไม้ เสื้อผ้า
 3. นิทานเรื่องหุ่นกึ่งเทียวตลาด
 4. อุปกรณ์การแต่งกาย ได้แก่ เสื้อ

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 2 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

- จุดประสงค์
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถตอบคำถามโดยแสดงรายละเอียดได้

ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงมาโรงเรียน
 2. ซักถามเกี่ยวกับเนื้อเพลง โดยใช้คำถาม
 - ทำไมเราจึงต้องมาโรงเรียน
 - ถ้าเราไม่มาโรงเรียนเราจะเป็นอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทานและประสบการณ์ของแต่ละคนว่า
 - ก่อนไปโรงเรียนลูกหมีต้องทำอะไรบ้าง
 - เมื่อไปถึงโรงเรียนลูกหมีพบใครและทำอะไรบ้าง
3. ครูและเด็กสนทนาร่วมกันว่าในแต่ละวันเด็กๆจะต้องทำอะไรบ้าง

ขั้นสรุป 1. ครูและเด็กร่วมกับสรุป โดยให้เด็กนำภาพกิจวัตรประจำวันไปติดบนกระดานตามลำดับ

2. เด็กฝึกกล่าวคำ สวัสดีค่ะ สวัสดีครับ ร่วมกัน

สื่อการเรียนรู้ 1. เพลง มาโรงเรียน

2. นิทาน เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน
3. ภาพกิจวัตรประจำวัน

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 2 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที่

เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1.ครูใช้หุ่นมือลูกหมีทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง

ลูกหมีมาโรงเรียน โดยใช้คำถาม

- ก่อนที่ลูกหมีจะมา โรงเรียนลูกหมีทำอะไรบ้าง
- คุณแม่เตือนลูกหมีว่าอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง

ลูกหมีมาโรงเรียน

3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

ตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1.ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
- ถ้าลูกหมีไม่มาโรงเรียนลูกหมีจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าลูกหมี คุณแม่ คุณครู อย่างละ 1 ตัว

2. หุ่นนิ้วมือสัตว์ต่างๆ เช่น กระจ่างย สิ้งโต ลิง อย่างละ 2 ตัว

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 2 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. ครูและเด็กร่วมกันท่องคำคล้องจอง มาโรงเรียน
 2. สนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจอง
 - เราทำอะไรบ้างเมื่อเรามาโรงเรียน
 3. สนทนาเกี่ยวกับนิทาน เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน โดย

ครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน
 - เด็กๆคิดว่า ลูกหมีมาโรงเรียนได้อย่างไร
 - อาหารเช้าของลูกหมี เด็กๆคิดว่าน่าจะเป็นอย่างไร

- สื่อการเรียนรู้
1. หุ่นมือหน้าลูกหมี คุณแม่ คุณครู อย่างละ 1 ตัว
 2. หุ่นนิ้วมือสัตว์ต่างๆ เช่น กระจ่างย สิ้งโต ลิง อย่างละ 2 ตัว

- วิธีประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 2 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

ขั้นดำเนินการ

- ขั้นนำ
1. ครูนำภาพกิจวัตรประจำวัน และภาพการทำความเคารพมาให้เด็กดู
 2. สนทนาเกี่ยวกับภาพ ภาพที่เด็กๆดูเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร
 3. สนทนาทบทวนเกี่ยวกับนิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน ว่าในเรื่องมีใครบ้างและ

แต่ละคนทำอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละครตัวละครในเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียนน่าจะเป็นใคร
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามชั้นตอนเดิม) แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม

- ถ้าลูกหมีไม่ยอมทำความเคารพผู้ใหญ่ เด็กๆคิดว่าจะเป็นอย่างไร
- เด็กๆจะบอกลูกหมีว่าอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. รูปภาพกิจวัตรประจำวัน ภาพการทำความเคารพ

2. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ
3. นิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 2 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที่

เรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดที่เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

ขั้นดำเนินการ

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง สวัสดิ์ จากนั้นครูแนะนำเด็กๆว่าผู้ชายควรพูดลงท้ายด้วย คำว่า ครับ ผู้หญิงพูดคำลงท้ายว่า ค่ะ
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน โดยใช้คำถาม
 - เรากล่าวคำว่า สวัสดิ์ กับใครและเมื่อใดบ้าง

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องลูกหมีมาโรงเรียน
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม
 - เพราะเหตุใดเราจึงต้องมาโรงเรียน
 - บุคคลที่เราควรจะทำความเคารพมีใครบ้าง

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง สวัสดิ์
2. อุปกรณ์การแสดงละครได้แก่ เครื่องแต่งกาย สายคาดศรีษะ
3. นิทานเรื่องลูกหมีมาโรงเรียน

วิธีประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 3 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง เต่ากับกระต่าย

- จุดประสงค์**
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถตอบคำถามโดยแสดงรายละเอียดได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1.เด็กใช้ปริศนาคำทาย

- อะไรเอ่ยสี่ตีนเดินมา หลังคามุงกระเบื้อง
- อะไรเอ่ยมีหูยาว สีขาวน่ารัก ใครก็ชอบทัก หางสั้นปุกปุย

2.สนทนาเกี่ยวกับปริศนาคำทาย

- เด็กๆคิดว่าสัตว์แต่ละชนิดมีลักษณะอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - ทำไมเต่าจึงเดินช้า
 - เพราะเหตุใดกระต่ายจึงแพ้เต่า
 - ถ้าเด็กๆเป็นกรรมการเด็กจะบอกกระต่ายว่าอย่างไร

ขั้นสรุป ครูถามคำถาม

- เด็กๆคิดว่าที่กระต่ายนอนหลับ กระต่ายทำถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้าให้เด็กๆเป็นกระต่ายๆเด็กๆจะทำอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. นิทานเรื่อง กระต่ายกับเต่า

2. ภาพเต่า ภาพกระต่าย

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 3 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง เต่ากับกระต่าย

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือหน้ากระต่ายทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง

เต่ากับกระต่าย โดยใช้คำถาม

- นิทานเรื่องนี้มีสัตว์อะไรบ้าง
- สัตว์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตามขั้นตอนของการเตรียมการก่อนดำเนินกิจกรรม
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง

เต่ากับกระต่าย

3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย ตาม

ความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง เต่ากับกระต่าย

2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
- ถ้ากระต่ายไม่นอนหลับเด็กๆคิดว่าจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้ากระต่าย หน้าเต่า หน้าหมี หน้าหมู หน้าลิง อย่างละ 1 ตัว

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 3 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง เต่ากับกระต่าย

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. นำภาพชิ้นส่วนต่างๆของเต่าและกระต่ายมาให้เด็กทายว่าเป็นของสัตว์ชนิดใดแล้วนำไปต่อเป็นภาพบนกระดาน

2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย อีกครั้งหนึ่ง

- เพราะเหตุใดเต่าจึงพิศข้อมร่างกายก่อนแข่งขัน
- เด็กๆคิดว่าเต่าและกระต่ายจะแข่งขันกันในเวลาไหน เพราะอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง เต่ากับกระต่าย
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย โดย

ครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง เต่ากับกระต่าย

- เด็กๆคิดว่ากระต่ายจะรู้สึกอย่างไรเมื่อเขาแพ้
2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
 - ถ้ากระต่ายไม่นอนหลับเด็กๆคิดว่าจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้ากระต่าย หน้าเต่า หน้าหมี หน้าหมู หน้าลิง อย่างละ 1 ตัว

2. นิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย
3. ภาพชิ้นส่วนต่างๆของเต่าและกระต่าย

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 3 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง เต่ากับกระต่าย

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครুর่วมกันร้องเพลง เต่า
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย
- ในเรื่องมีใครบ้าง แต่ละตัวทำอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่องเต่ากับกระต่าย

นำจะมีใครบ้าง

2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม
 - เด็กๆคิดว่าเต่าจะบอกกับกระต่ายว่าอย่างไรเมื่อเต่าชนะ
 - ถ้ากระต่ายขาสั้นเด็กๆคิดว่าจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้

1. เพลง เต่า
2. นิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย
3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 3 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง เต่ากับกระต่าย

- จุดประสงค์**
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. เด็กและครুর่วมกันร้องเพลง กระต่าย

2. สนทนาเกี่ยวกับเพลง

- เด็กๆคิดว่าทำไมกระต่ายจึงมีหูยาว

- กระต่ายกินอะไรเป็นอาหาร

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่องเต่ากับกระต่าย

2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง

3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม

- กระต่ายและเต่ามีประโยชน์อย่างไร

- ถ้าให้เด็กๆเลือกเลี้ยงเด็กๆคิดว่าจะเลือกเลี้ยงอะไร เพราะเหตุใด

สื่อการเรียนรู้ 1. เพลง กระต่าย

2. นิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย

3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 4 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง วันหยุดแสนสนุก

- จุดประสงค์
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถตอบคำถามโดยแสดงรายละเอียดได้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1.เด็กดูภาพการทำกิจกรรมต่างๆแล้วให้เด็กบอกว่าในภาพกำลังทำอะไร เช่น เด็กกำลังซักผ้า เด็กกำลังอ่านหนังสือ เด็กกำลังเล่นกีฬา เด็กกำลังไปเที่ยวสวนสัตว์

2.ครูถามคำถามกระตุ้นให้เด็กคิด

-ในวันหยุดเด็กๆคิดว่าเด็กๆจะทำอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - ลูกหมากับลูกแมวทำอะไรในวันหยุด
 - ถ้าเด็กๆจะไปเล่นกับลูกหมาลูกแมวเด็กๆจะนำของเล่นอะไรไป
 - ทำไมแม่แมวจึงให้รางวัลลูกหมาและลูกแมว

ขั้นสรุป เด็กและครูร่วมกันสรุปโดยใช้คำถาม

- ลูกหมาและลูกแมวมีนิสัยเป็นอย่างไร
- ถ้าเด็กๆเป็นลูกหมาและลูกแมวเด็กๆจะช่วยแม่ทำอะไรได้บ้าง

สื่อการเรียนรู้ 1. นิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

2. ภาพเด็กกำลังซักผ้า ภาพเด็กกำลังอ่านหนังสือ ภาพเด็กกำลังเล่นกีฬา
ภาพเด็กกำลังไปเที่ยวสวนสัตว์

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 4 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง วันหยุดแสนสนุก

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือหน้าลูกหมาทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง

วันหยุดแสนสนุก โดยใช้คำถาม

- ในวันหยุดลูกหมากับลูกแมวไปทำอะไร
- เพราะเหตุใดแม่แมวจึงเลี้ยงอาหารกลางวันลูกหมาและลูกแมว

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง

วันหยุดแสนสนุก

3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

ตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
- เด็กคิดควรจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าหมา หน้าแมว หน้าลูกหมา หน้าลูกแมว อย่างละ 1 ตัว

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 4 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง วันหยุดแสนสนุก

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. เด็กและครুর่วมกันร้องเพลง พบกันใหม่
 2. สนทนาเกี่ยวกับเพลง
 - วันไหนคือวันหยุดของเด็กๆ
 3. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุกอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง วันหยุดแสนสนุก
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

โดยครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง วันหยุดแสนสนุก โดยให้เด็กแสดงความคิดเห็น

-ถ้าเด็กๆเห็นเพื่อนเล่นของเล่นในห้องเรียนแล้วไม่เก็บที่ เด็กๆคิดว่าจะทำ

อย่างไร

- สื่อการเรียนรู้**
1. หุ่นมือหน้าหมา หน้าแมว หน้าลูกหมา หน้าลูกแมว อย่างละ 1 ตัว
 2. เครื่องเล่นต่างๆ เช่น หุ่นยนต์ รถไฟ ตัวต่อ หนังสือนิทาน รถลาก

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 4 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง วันหยุดแสนสนุก

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1.เด็กดูภาพในนิทาน

2. สนทนาเกี่ยวกับภาพ ภาพที่เด็กดูเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร

3. สนทนาเกี่ยวกับนิทาน เรื่อง วันหยุดแสนสนุก ว่าในเรื่องมีใครบ้าง

และแต่ละคนทำอะไร

ขั้นดำเนินการ 1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่อง

วันหยุดแสนสนุก มีใครบ้าง

2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง

3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1.ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม

- ถ้าถูกหมาและลูกแมวไม่เก็บของเข้าที่เด็กๆคิดว่าจะเป็นอย่างไร

- ถ้าเพื่อนของเด็กๆมาเล่นที่บ้านแล้วไม่เก็บของเข้าที่เด็กๆจะอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. ภาพนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

2. นิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก

3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 4 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง วันหยุดแสนสนุก

- จุดประสงค์**
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. เด็กและครুর่วมกันท่องคำคล้องจอง เด็กดี
 2. สนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจอง โดยใช้คำถาม
-ทำอย่างไรจึงจะเรียกว่าเป็นเด็กดี
 3. สนทนาถึงนิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่อง วันหยุดแสนสนุก
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป**
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม
 - เพราะเหตุใดเราเล่นของเล่นแล้วเราต้องเก็บเข้าที่
 - เพราะเหตุใดแม่หมาจึงนำกระเช้าผลไม้มาฝากแม่แมว

- สื่อการเรียนรู้**
1. คำคล้องจอง เด็กดี
 2. นิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 5 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน

- จุดประสงค์
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กดูภาพ สวนสัตว์เขาดิน จาก VCD
 2. ครูถาม คำถามกระตุ้นให้เด็กคิด
 - เด็กๆคิดว่าภาพเด็กดูเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร
 - ทำไมจึงต้องมีสวนสัตว์

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่องตุ๊กตักเทียวเขาดิน
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - ตุ๊กตักไปเที่ยวที่ไหน
 - ตุ๊กตักพบอะไร
 - สิ่งที่ตุ๊กตักพบอะไรบ้างที่เหมือนกัน แตกต่างกัน

ขั้นสรุป ครูถามคำถาม

- เด็กๆคิดว่าสัตว์ต่างๆ อยากรอยู่ในกรงไหม เพราะอะไร
- ถ้าให้เด็กๆ เลือกลี้ยงสัตว์ เด็กๆคิดว่าจะเลี้ยงอะไร เพราะเหตุใด

สื่อการเรียนรู้ 1. VCD

2. นิทานเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 5 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ตุ๊กตักเที่ยวเขาดิน

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือหน้าคนผู้หญิงทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเขาดิน โดยใช้คำถาม

- ตุ๊กตักไปทำอะไรบ้างที่สวนสัตว์
- เด็กๆ คิดว่ามีสัตว์อะไรอีกบ้างที่ตุ๊กตักน่าจะเห็นที่สวนสัตว์

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง ตุ๊กตักเขาดิน
3. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง ตุ๊กตักเที่ยวเขาดิน ตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง ตุ๊กตักเที่ยวเขาดิน

2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
- เด็กที่ไปเที่ยวสวนสัตว์ควรทำตัวอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าคนผู้หญิง คนผู้ชาย หน้าช้าง สิงโต เสือ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 5 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง เทียวเขาดิน
 2. สนทนาเกี่ยวกับเพลง
 - เด็กๆคิดว่าสัตว์ในเพลงมีความสุขหรือไม่ เพราะเหตุใด
 3. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามชั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน โดย

ครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน โดยให้เด็กแสดงความคิดเห็น
 - ถ้าเด็กๆเห็นเพื่อนเล่นของเล่นในห้องเรียนแล้วไม่เก็บที่ เด็กๆคิดว่าจะทำอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือ หน้าผู้หญิง คนผู้ชาย หน้าลิง หน้าเสือ หน้าหมี หน้าช้าง

อย่างละ 1 ตัว

2. เพลง เทียวเขาดิน

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 5 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน

- จุดประสงค์**
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. เด็กดูภาพในนิทาน เรื่องตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน
 3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่อง ตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน มีใครบ้าง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป

1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม
 - เด็กๆคิดว่าสัตว์แต่ละตัวมีประโยชน์อย่างไร
 - ถ้าให้เด็กๆ เลือกเด็กๆอยากเป็นสัตว์อะไร เพราะเหตุใด

สื่อการเรียนรู้ 1. ภาพนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน

2. นิทานเรื่อง ตุ๊กตักเที้ยวเขาดิน

3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 5 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน

- จุดประสงค์**
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง สนวนสัตว์
 2. สนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจองโดยใช้คำถาม
 - สัตว์ตัวไหนหาอาหารบนพื้นดิน
 - สัตว์ตัวไหนมีประโยชน์กับเรามากที่สุด
 3. สนทนาถึงนิทานเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป**
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม
 - ถ้าเด็กๆ เป็นสัตว์ เด็กๆจะหักทลายตุ๊กตักได้อย่างไร

- สื่อการเรียนรู้**
1. คำคล้องจอง สนวนสัตว์
 2. นิทานเรื่อง ตุ๊กตักเทียวเขาดิน
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 6 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง ละครรอกน้อยพบเพื่อน

- จุดประสงค์**
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ**
1. เด็กดูภาพตัดต่อละครรอก โดยดูทีละส่วนแล้วให้เด็กทายว่าเป็นตัวอะไร
 2. ครูถาม คำถามกระตุ้นให้เด็กคิด
 - เด็กๆคิดว่าภาพเด็กดูเป็นภาพเกี่ยวกับตัวอะไร
 - เด็กคิดว่าละครรอกมันชอบอยู่ที่ไหน

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง ละครรอกน้อยพบเพื่อน
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - ทำไมละครรอกจึงอยากพาเพื่อนมาอยู่ด้วย
 - เมื่อละครรอกพบเพื่อนแล้วละครรอกทำอะไร
 - เพราะเหตุใดละครรอกจึงชอบกินผลไม้

ขั้นสรุป ครูถามคำถาม

- ละครรอกน้อยมีเพื่อนทั้งหมดกี่ตัว
- เด็กๆ คิดว่ารังของละครรอกทำด้วยอะไร

- สื่อการเรียนรู้**
1. ภาพตัดต่อละครรอก
 2. นิทานเรื่อง ละครรอกน้อยพบเพื่อน

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตการตอบคำถาม
 2. สังเกตความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 6 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน

- จุดประสงค์**
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ** 1. ครูใช้หุ่นมือหน้ากระรอกทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง
กระรอกน้อยพบเพื่อน โดยใช้คำถาม
- บ้านของกระรอกน้อยอยู่ที่ไหน
 - อาหารของกระรอกน้อยคืออะไร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่นเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
โดยครูเน้นให้เด็กใช้ความคิดอย่างอิสระ

- ขั้นสรุป** 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน โดยให้เด็ก
แสดงความคิดเห็น
- ถ้าเราไม่มีเพื่อนเลยเด็กๆ คิดว่าจะเป็นอย่างไร

- สื่อการเรียนรู้**
1. หุ่นมือหน้ากระรอก จำนวน 10 ตัว
 2. นิทานเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
 3. กล้องปริศนา

- วิธีประเมินผล**
1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 6 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. ครูนำกล่องปริศนาชูขึ้นให้เด็กดูแล้วให้ทายว่ามีอะไรอยู่ในกล่อง (ภาพกระรอก)
 2. ให้อาสาสมัครมาหยิบสิ่งของในกล่องออกมาชูให้เพื่อนดู
 3. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง กระรอกน้อยพบ

เพื่อน ตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
 2. ให้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น
 - ถ้ากระรอกไม่พบเพื่อน เด็ก ๆ คิดว่าจะเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้ากระรอก จำนวน 10 ตัว

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 6 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมท่องคำคล้องจอง เพื่อนจำ
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
 - ในเรื่องกระรอกน้อยมีเพื่อนกี่ตัว
 - เวลากระรอกจะไปไหนกระรอกทำอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน น่าจะมีใครบ้าง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม
 - เด็กๆคิดว่าเพื่อนมีความสำคัญอย่างไร

- สื่อการเรียนรู้
1. ภาพนิทานเรื่อง เพื่อนจำ
 2. นิทานเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 6 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็ก VCD เกี่ยวกับกระรอก แล้วสนทนา
 - ลักษณะของกระรอกเป็นอย่างไร
 - กระรอกชอบอยู่ที่ไหน

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม
 - เด็กๆ คิดว่ากระรอกมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. นิทาน กระรอกน้อยพบเพื่อน

2. VCD เกี่ยวกับกระรอก
3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

- จุดประสงค์
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ใช้คำถามอะไรเอ่ย

- มันตัวอ้วนๆ มันร้องอู๊ด อู๊ด
- มันชอบเห่า โห้ง โห้ง แต่มันอยู่ในป่า

2. เด็กดูภาพ หมูและหมาป่า

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - ทำไมหมาป่าจึงจับหมูน้อยกินเป็นอาหาร
 - เพราะเหตุใดหมาป่าจึงเชื่อที่หมูน้อยบอก

ขั้นสรุป เด็กและครูร่วมกันสรุปโดยใช้คำถาม

- หมาป่าและหมูน้อยมีนิสัยเป็นอย่างไร
- เด็กๆ เป็นหมูน้อยเด็กๆจะอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. นิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

2. ภาพหมูและหมาป่า

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือหน้าลูกหมูตกท้ายเตี๊ยกแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา โดยใช้คำถาม

- ทำไมหมูน้อยจึงคิดหลอกหมาป่า
- เพราะเหตุใดหมูน้อยจึงจะถูกหมาป่าคิดจับกินเป็นอาหาร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามชั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่นเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา โดยครูเน้นให้เด็กใช้ความคิดอย่างอิสระ

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา โดยให้เด็ก แสดงความคิดเห็น

- ทำไมหมูน้อยจึงห้ามหมาป่าไม่ให้ส่งเสียงดัง

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าหมู หน้าหมาป่า หน้าเด็กผู้ชาย คนแก่ผู้หญิง คนขายผู้ชาย อย่างละ 1 ตัว

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง หมู
 2. สนทนาเกี่ยวกับเพลง
 - หมูมีลักษณะเป็นอย่างไร
 3. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดง เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา โดยครูเน้นให้เด็กได้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา โดยให้เด็กแสดงความคิดเห็น
 - ถ้าเด็กๆเป็นหมูน้อยเด็กๆคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะไม่ให้หมาป่ากิน

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าหมู หน้าหมาป่า เด็กผู้ชาย คนแก่ผู้หญิง คนผู้ชาย

2. เพลงหมู

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กช่วยกันทายภาพตัดต่อรูปหมูและหมาป่า
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
 - ในเรื่องมีใครบ้าง
 - มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา น่าจะมีใครบ้าง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม
 - ถ้านายพรานไม่ยิงหมาป่าเด็กๆคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น
 - เด็กๆคิดว่าหมาป่ามีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

- สื่อการเรียนรู้
1. ภาพนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
 2. นิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 7 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง เขาคือใคร
 2. สนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจองโดยใช้คำถาม
 - เด็กๆคิดว่าสัตว์ชนิดใดดุร้ายกว่ากัน เพราะเหตุใด
 3. สนทนาถึงนิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง โดยใช้คำถาม
 - เด็กๆ ชอบตัวละครตัวไหน เพราะเหตุใด
 - เด็กๆคิดว่าหมูน้อยจะรู้สึกอย่างไรถ้าเป็นหมาป่าใจดี

- สื่อการเรียนรู้
1. คำคล้องจอง เขาคือใคร
 2. นิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 8 แผนที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

- จุดประสงค์
1. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ได้
 3. เด็กสามารถตอบคำถามได้อย่างหลากหลาย
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกัน ได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กใช้ปริศนาคำทายแล้วดูภาพ
 - อะไรเอ่ย เลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน ชอบเห่า โห้ง โห้ง
 - อะไรเอ่ย เข้าขันปลูกฉันทันนอน เอ๊กอ๊เอ๊ก เอ๊ก
 2. สนทนาเกี่ยวกับปริศนาคำทาย
 - เด็กๆคิดว่าสัตว์แต่ละชนิดมีลักษณะอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง
2. เด็กและครูร่วมสนทนาเกี่ยวกับนิทาน
 - เพราะเหตุใดไก่โต้งและสุนัขจึงหนีออกจากบ้าน
 - ทำไมไก่โต้งกับสุนัขบ้านจึงผลัดกันอยู่เวรยาม

ขั้นสรุป ครูถามคำถาม

- เด็กๆคิดว่าถ้าสัตว์ทั้งสองไม่ช่วยเหลือกัน จะเป็นอย่างไร
- ถ้าเด็กๆ เป็นไก่โต้งเด็กๆจะเชื่อสุนัขจึงจอกหรือไม่ เพราะเหตุใด

สื่อการเรียนรู้ 1. ปริศนาคำทาย

2. นิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

วิธีประเมินผล 1. สังเกตการตอบคำถาม

2. สังเกตความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 8 แผนที่ 2 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูใช้หุ่นมือหน้าสุนัขทักทายเด็กๆแล้วสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง

สุนัขบ้านกับไก่โต้ง โดยใช้คำถาม

- นิทานเรื่องนี้มีสัตว์อะไรบ้าง
- สัตว์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม ตามขั้นตอนของการเตรียมการก่อนดำเนินกิจกรรม
2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่นเรื่องและเลือกหุ่นที่จะใช้แสดงเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง
3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้งตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง โดยให้เด็ก

แสดงความคิดเห็น

- ถ้าสัตว์ทั้งสองไม่หนีออกจากบ้านเด็กๆคิดว่าสุนัขจึงจอกจะอย่างไร

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าสุนัขบ้าน หน้าไก่โต้ง

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 8 แผนที่ 3 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง สุนัขบ้าน ใ้ไก่ไ้ตั้ง

- จุดประสงค์
1. เด็กใช้หุ่นแสดงเป็นเรื่องราวได้ภายในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กใช้หุ่นแสดงท่าทางสื่อความคิดของตนเองได้
 3. เด็กใช้หุ่นแสดงได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง
 4. เด็กใช้หุ่นแสดงเรื่องราวได้โดยมีรายละเอียดชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. นำภาพชิ้นส่วนต่างๆ ของใ้ไก่ และสุนัข มาให้เด็กทายว่าเป็นสัตว์ชนิดใดแล้ว

นำภาพไปติดบนกระดาน

2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับใ้ไก่ไ้ตั้ง อีกครั้งหนึ่ง

- เพราะเหตุใดใ้ไก่ไ้ตั้งจึงต้องนอนบนต้นไม้

ขั้นดำเนินการ

1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)

2. เด็กแต่ละกลุ่มระดมความคิดเตรียมการแสดงหุ่น เรื่อง สุนัขบ้านกับใ้ไก่ไ้ตั้ง

3. เด็กแต่ละกลุ่มใช้หุ่นมาแสดงบทบาทตามนิทาน เรื่อง สุนัขบ้านกับใ้ไก่ไ้ตั้ง

โดยครูเน้นใ้เด็กใ้ใช้ความคิดอย่างอิสระ

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแสดงหุ่นเรื่อง สุนัขบ้านกับใ้ไก่ไ้ตั้ง

- สัตว์ตัวใดฉลาดที่สุด เพราะเหตุใด

2. ใ้เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น

- เด็กคิดว่าเจ้าของสัตว์ทั้งสองจะรู้สึกอย่างไรเมื่อสัตว์หายไป

สื่อการเรียนรู้ 1. หุ่นมือหน้าสุนัขบ้าน สุนัขจิ้งจอก ใ้ไก่ไ้ตั้ง อย่างละ 1 ตัว

2. นิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับใ้ไก่ไ้ตั้ง

3. ภาพชิ้นส่วนของเต่าและกระต่าย

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการใช้หุ่น

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 8 แผนที่ 4 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

- ขั้นนำ
1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง เลี้ยงสัตว์
 2. สนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง
- ในเรื่องมีใครบ้าง แต่ละตัวทำอะไร

ขั้นดำเนินการ

1. ระดมความคิดเด็ก ถ้านักเรียนจะแสดงละคร ตัวละครในเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง น่าจะมีใครบ้าง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

- ขั้นสรุป
1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม

- สื่อการเรียนรู้
1. คำคล้องจอง สัตว์เลี้ยง
 2. นิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง
 3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะ หน้าสัตว์ต่างๆ

- วิธีประเมินผล
1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร
 2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

แผนการจัดกิจกรรมการใช้หุ่นและละครเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สัปดาห์ที่ 8 แผนที่ 5 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาที

เรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

- จุดประสงค์
1. เด็กแสดงละครเป็นเรื่องราวได้ในเวลาที่กำหนด
 2. เด็กสามารถสื่อความคิดของตนเองออกมาเป็นท่าทาง คำพูดในรูปแบบละครง่ายๆได้
 3. เด็กสามารถใช้ท่าทางการแสดง คำพูดได้เหมาะสมกับเรื่อง
 4. เด็กสามารถแสดงละครเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ชัดเจน

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. เด็กร้องเพลง ก. ไก่สอนน้อง

2. สนทนาเกี่ยวกับเพลง

- เพราะเหตุใดไก่จึงขันในตอนเช้า
- ไก่ชอบกินอะไรเป็นอาหาร

ขั้นดำเนินการ

1. ทบทวนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง
2. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม (ตามขั้นตอนเดิม)แล้วให้เด็กแต่ละกลุ่มเตรียมการแสดง
3. เด็กแต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครตามความคิดของตนเอง

ขั้นสรุป 1. ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่แสดงโดยใช้คำถาม

- ไก่และสุนัขมีประโยชน์อย่างไร
- ถ้าให้เด็กๆ เลือกลีเก้งสัตว์เด็กๆคิดว่าจะเลือกเลีเก้งอะไร เพราะเหตุใด

สื่อการเรียนรู้ 1. เพลง ก. ไก่สอนน้อง

2. นิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง

3. อุปกรณ์การแสดงละคร ได้แก่ สายคาดศีรษะหน้าสัตว์ต่างๆ

วิธีประเมินผล 1. สังเกตพฤติกรรมในการเล่นละคร

2. สังเกตการสนทนาและการตอบคำถาม

เครื่องมือประเมิน แบบสังเกต

ภาคผนวกนิทานประกอบแผนการจัดกิจกรรม

นิทานเรื่อง หนูนิดเที่ยวตลาด (อุราพร โคตรพัฒน์)

หนูนิดเป็นเด็กหญิงตัวน้อยที่มีนิสัยชอบสำรวจสิ่งต่างๆ รอบตัว วันหนึ่งคุณย่าได้ให้สตางค์ค่าขนมแก่หนูนิด 10 บาท หนูนิดดีใจมากและตั้งใจที่จะไปที่ตลาดเพื่อหาขนมอร่อยๆ และถูกใจ หนูนิดเดินผ่านร้านค้าหลายร้านในตลาด ร้านแรกเป็นร้านขายปลาของลุงสุข ต่อมาจมีร้านขายน้ำของป้าชื่นจิต ไม่ไกลนักก็มีร้านขายผักของน้าสาย เอ! แล้วร้านขายขนมอยู่ไหนน้ำ? หนูนิดเดินต่อไปอีกพบกับร้านขายเสื้อผ้า โอ้โฮ! เสื้อผ้าสวยๆ ทั้งนั้นเลยแต่มันคงราคาแพงมากแน่ๆ เลย หนูนิดเดินต่อไปผ่านร้านผลไม้ หนูนิดเริ่มท้อใจ แต่ทันใดนั้นหนูนิดก็เหลือบไปเห็นแผงลอยหนึ่งมีขนมไทยอยู่มากมาย มีทั้งทองหยิบ ทองหยอด ฟอยทอง เม็ดขนุน เป็นต้น หนูนิดเลือกขนมชั้นและเม็ดขนุนอย่างละ 5 บาท เมื่อได้ขนมแล้วหนูนิดก็รีบตรงกลับบ้านเพื่อกินขนมที่ได้มา วันนี้หนูนิดมีความสุขที่สุดเลย

นิทานเรื่อง ลูกหมีมาโรงเรียน (เนรมิตร จันทร์เจียงใช้)

วันเปิดเทอม ลูกหมีดีใจมากที่จะได้ไปโรงเรียนเป็นวันแรก ลูกหมีตื่นแต่เช้า อาบน้ำแต่งตัว คุณแม่ของลูกหมีเตรียมอาหารเช้าให้ลูกหมี ขณะที่ลูกหมีรับประทานอาหารเช้า คุณแม่พูดกับลูกหมีว่า “เดี๋ยวก่อนเดินทางออกจากบ้านให้ลูกหมีไปสวัสดีคุณพ่อ คุณตา คุณยาย ก่อนนะคะ” ลูกหมีถามคุณแม่ว่า “ทำไมต้องสวัสดีด้วยล่ะคะ ตอนเย็นลูกหมีก็จะกลับมาบ้าน” คุณแม่ตอบว่า “การกล่าวคำสวัสดี และการไหว้เป็นการการแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่จ้ะ และเมื่อไปถึงโรงเรียนลูกต้องสวัสดีคุณครูด้วยนะคะ” แล้วลูกหมีก็ไปโรงเรียนและสวัสดีคุณครูตามที่แม่บอก คุณครูชมลูกหมีว่า “เก่งจัง”

นิทานเรื่อง เต่ากับกระต่าย

เช้าวันหนึ่ง มีเจ้าเต่าเดินด้อยๆอยู่เพียงลำพัง เจ้ากระต่ายเห็นเจ้าจิ้งแอบหัวเราะในความ
 เชื่องช้าของเจ้าเต่า เจ้ากระต่ายจึงแอบคิดเล่นๆว่า ถ้าหากว่าถ้ามันทำวิ่งแข่งกับเจ้าเต่า มันต้องชนะ
 แน่แน่นอน เจ้ากระต่ายเลยออกปากขอท้าวิ่งแข่ง พวกเพื่อนสัตว์ทั้งหลายก็อยากรู้เหมือนกันว่า ถ้าเจ้า
 เต่าวิ่งแข่งกับเจ้ากระต่าย ใครจะเป็นผู้ชนะ จึงยู่ให้เจ้าเต่ารับคำท้า หลังจากทีเจ้าเต่ารับคำท้าแล้ว ก็
 ไม่ได้นิ่งดูคายน มันรีบพืดซ้อมร่างกายให้พร้อม ก่อนทำการแข่งขัน แต่เจ้ากระต่ายกลับเห็นการ
 ออกกำลังกายเป็นเรื่องตลกมันจึงเที่ยวเล่นไปวันๆ และแล้วก็มาถึงวันแข่งขัน เจ้ากระต่ายออกวิ่ง
 นำ ทิ้งเจ้าเต่าให้เดินคืดมตามหลังมาช้าๆ แต่เจ้าเต่าก็มีเพื่อนๆสัตว์มาให้กำลังใจจึงทำให้มันมี
 กำลังใจที่จะวิ่งต่อไป เจ้ากระต่ายเห็นว่าวิ่งนำมาหลายช่วงตัว มันจึงแอบงีบหลับโดยที่คิดว่า ยังไง
 แล้ว มันก็ต้องตื่นและวิ่งเข้าเส้นชัยก่อนเจ้าเต่าอยู่แล้ว แต่ว่าเจ้ากระต่ายคิดผิด เพราะมันหลับเพลิน
 ทำให้เจ้าเต่าวิ่งเข้าเส้นชัยไปอย่างช้าๆและทำให้เจ้าเต่าได้รับชัยชนะไป

นิทานเรื่อง วันหยุดแสนสนุก (พจนี เทียมศักดิ์)

ลูกแมวกับลูกหมาเป็นเพื่อนรักกัน สัตว์ทั้งสองชอบเล่นด้วยกัน ที่บ้านของลูกแมวมีของเล่น
 มากมาย เช่น รถไฟ ตัวต่อ หนังสือนิทาน รถลาก หุ่นยนต์ ทั้งสองเล่นกันอย่างสนุกสนานต่าง
 แบ่งของเล่นกันเล่น พอถึงเวลาอาหารกลางวัน ลูกแมวกับลูกหมาก็ช่วยกันเก็บของเล่นไว้ใน
 ตะกร้าและในกล่องอย่างเรียบร้อย แล้วชวนกันไปล้างมือก่อนจะเดินไปนั่งที่โต๊ะอาหาร เมื่อ
 รับประทานอาหารและขนมเสร็จแล้ว ลูกแมวกับลูกหมาก็ขอไปเล่นที่สนามต่อ “แม่ครับพวกเราขอ
 ไปเล่นที่สนามนะครับ” “จ๊ะ” แม่ตอบ ได้เวลารับประทานอาหารของว่างเสียงแม่แมวเรียก “มาทานของ
 ว่างได้แล้วจ๊ะ” “โอ้โฮ! คุณก็สวยๆรูปหัวใจ รูปการ์ตูน อร่อยจังเลยครับแม่แมว” ลูกแมวเอ่ยอย่าง
 ตื่นเต้น “ยังมีไอศกรีมอีกนะจ๊ะ แม่ให้เป็นรางวัลพวกหนูที่เล่นของเล่นแล้วรู้จักเก็บเข้าที่ และไม่
 ทะเลาะกัน เป็นเด็กดีมากนะจ๊ะ” แม่แมวชมขณะที่ตักไอศกรีมแจก พอรับประทานอาหารเสร็จลูกหมา
 กับลูกแมวก็ช่วยกันเก็บถ้วยชาม พร้อมกับล้างจานจนเรียบร้อยหลังจากนั้นก็ขอไปเล่นของเล่นกัน
 ต่อจนเย็น “ผมขอตากลับก่อนนะครับแม่แมว แม่ผมมารับแล้วครับ สวัสดีครับ” ลูกหมาตากลับ
 บ้าน “วันหลังมาเล่นใหม่ะจ๊ะ” แม่แมวเอ่ยชวน วันต่อมาแม่หมากับลูกหมาก็มาเยี่ยมแม่แมวกับ
 ลูกแมวพร้อมกับถือตะกร้าใบใหญ่ ใส่ผลไม้มาฝากแม่แมวด้วย เมื่อถึงบ้านแม่แมวแม่หมาก็กล่าว
 ขอบคุณทันที “ขอบคุณแม่แมวมากนะคะ ที่ช่วยดูแลลูกหมาให้ แล้วยังอนุญาตให้มาเล่นกับลูก
 แมวบ่อยๆแถมยังเลี้ยงขนมอีกด้วย” “ไม่เป็นไรคะ ลูกหมาน่ารักมากเวลาเล่นของเล่นแล้วก็รู้จัก
 เก็บของเล่นเข้าที่เป็นเด็กดีมากคะ” แม่แมวตอบยิ้มๆ “มีผลไม้หลายชนิดที่บ้านก็เลยเก็บมากคะ”
 แม่หมากล่าวพร้อมกับยื่นตะกร้าผลไม้ให้แม่แมว “ขอบคุณคะ” แม่แมวตอบ กรอบครีวของ
 ลูกหมากับลูกแมวก็กลายเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันตลอดมา

นิทานเรื่อง ตุ๊กตักเที่ยวเขาดิน (ค.ช. จักรพล จันทวิมล)

เด็กหญิงตุ๊กกับเด็กชายตักเป็นพี่น้องกัน วันหนึ่ง ตุ๊กกับตักไปเที่ยวเขาดินกับคุณพ่อคุณแม่ ที่สวนสัตว์เขาดิน ตุ๊กเห็นเสือตัวใหญ่อยู่ในกรง เสือมีลายเต็มตัวและเสือก็มีเขี้ยวด้วย ตักยื่นดูสิงโต สิงโตหัวฟูกำลังนอนหลับอยู่ “จู้ จู้ อย่าส่งเสียงดัง เดี่ยวสิงโตจะตกใจตื่น ” ตุ๊กเดินต่อไป “นั่นตัวอะไร คอยาวจัง” “อ้อ ยีราฟคอยาว ตัวสีเหลืองมีลายสีน้ำตาล” ตักเห็นกระต่ายสีขาวหูยาว ขนฟูหางสั้น กระต่ายกำลังกินผัก ตักก็ชอบกินผักเหมือนกัน ตุ๊กเดินผ่านไปถึงสะพาน ตุ๊กเห็นปลาตัวใหญ่กำลังว่ายน้ำ ตุ๊กโยนอาหารป้อนปลาด้วย ตักมองดูจรเข้ในสระ จรเข้มีหนังขรุขระนอนอ้าปากกว้าง เห็นฟันแหลมคม น่ากลัวจัง ! ตุ๊กเห็นช้าง ช้างก้มหัวแล้วกระดิกหู ทักทาย ตุ๊กเอากล้วยกับอ้อยป้อนช้าง ตักเดินมาถึงกรงลิง แม่ลิงอุ้มลูกตัวน้อยๆ ถึงบางตัวกระโดดและปีนป่ายต้นไม้อย่างสนุกสนาน ถึงตอนเย็นแล้ว คุณพ่อคุณแม่พาตุ๊กกับตักกลับบ้าน ตุ๊กกับตักโบกมือให้สัตว์ทั้งหลาย “ลาก่อนเพื่อนสัตว์ในเขาดิน” ก่อนเข้านอน ตุ๊กกับตักอาบน้ำ แปรงฟัน สวมชุดนอนแล้วขึ้นดูพระจันทร์กับดวงดาว ตุ๊กกับตักสงสัยว่า ตอนนี้ สัตว์ทุกตัวในเขาดินจะนอนหลับหรือยังหนอ

นิทานเรื่อง กระรอกน้อยพบเพื่อน (บุบผา ลาภเก็น)

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง อุ้มไปด้วยผลไม้ นานาชนิด เช่น กล้วย ส้ม ฝรั่ง ชมพู่ น้อยหน่า มังคุด เงาะ ลำไย ยังมีกระรอกน้อยตัวหนึ่งอาศัยทำรังอยู่ในโพรงไม้เก่าๆ ตามลำพังตัวเดียว อยู่มาวันหนึ่งกระรอกน้อยเกิดหิวอาหาร และอยากหาเพื่อนมาอยู่ด้วย จึงกระโดดออกจากรังหวังว่าจะไปหาอาหาร และหาเพื่อนมาอยู่ด้วย ขณะที่กระรอกน้อยกระโดดโลดเต้นไปตามต้นไม้ใหญ่ในป่านั้นก็ไปเจอกระรอกน้อยอีกตัวหนึ่ง จึงเอ่ยปากชวนว่า “เจ้ากระรอกไปอยู่กับเราไหม เราอยู่ตัวเดียวเหงามาก เราอยากมีเพื่อน” กระรอกน้อยตัวใหม่ตอบว่า “ไปก็ไปสิ”

กระรอกน้อย 2 ตัวกระโดดโลดเต้นไปตามต้นไม้ใหญ่ในป่านั้น ก็ไปเจอกระรอกน้อยอีกหนึ่งตัว กระรอกน้อยตัวที่ออกมาหาเพื่อนจึงเอ่ยปากชวนกระรอกตัวที่พบใหม่ว่า “เจ้ากระรอกไปอยู่กับเราไหม เราอยู่กันเพียงสองตัวเหงามาก เราอยากมีเพื่อน” กระรอกน้อยตัวใหม่ตอบว่า “ไปก็ไปสิ”

กระรอกน้อย 3 ตัวกระโดดโลดเต้นไปตามต้นไม้ใหญ่ในป่านั้น ก็ไปเจอกระรอกน้อยอีกหนึ่งตัว กระรอกน้อยตัวที่ออกมาหาเพื่อนจึงเอ่ยปากชวนกระรอกตัวที่พบใหม่ว่า “เจ้ากระรอกไป

นิทานเรื่อง หมูน้อยเจ้าปัญญา (นันทิยา ดันตวิงศ์วัฒน์)

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ยังมีลูกหมูที่น่ารักอยู่ตัวหนึ่ง มีความฉลาดและซุกซนมาก อยู่มาวันหนึ่ง ลูกหมูได้ออกเดินเที่ยวซุกซนไปจนเพลิน พอรู้ตัวก็รู้สึกว่าจะเข้ามาในป่าลึกเกินไปแล้ว มีความอ่อนเปลี้ยและหิวน้ำมาก จนกระทั่งถึงลำธาร จึงดื่มน้ำอย่างสำราญ ขณะเดียวกันก็มีหมาป่าตัวหนึ่ง กำลังเดินผ่านมา แต่พอเห็นหมูน้อยเข้าก็แปลกใจ เพราะไม่เคยเห็นสัตว์ชนิดนี้ในป่าเลย จึงคิดจะจับหมูน้อยกินเป็นอาหาร เมื่อหมูน้อยเหลือบเห็นหมาป่า จึงรู้ว่าหมาป่ากำลังจะทำร้ายตน จึงส่งเสียงขึ้นว่า “หยุดนะ เจ้าสัตว์น้อย เจ้ากำลังกริยาที่ไม่ดีต่อเจ้าของสัตว์ทั้งหลายในหมู่บ้าน ”

หมาป่าได้ยินดังนั้นก็ตกใจ จึงย้อนถามหมูน้อยว่า “เจ้าเป็นใครมาจากไหน” ข้าเป็นผู้นำของบริวารสัตว์ทั้งหลายในหมู่บ้าน ข้างนอกป่านี้มีชื่อว่า หมูน้อย หมูน้อยตอบพร้อมกับใช้ความคิดแล้วพูดต่อว่า “สัตว์ในอำนาจของข้า ข้าจะจับใครกินเป็นอาหารก็ได้” หมาป่าได้ยินหมูน้อยพูดก็ชักเกรงใจ จึงแนะนำตัวเองบ้างว่า “ข้าคือหมาป่าเป็นสัตว์ดุร้ายในป่านี้ ข้าจะจับสัตว์ที่เล็กกว่ากินเป็นอาหาร จนใครๆ ในป่าก็เกรงกลัวข้าทั้งนั้น” หมูน้อยได้ยินก็หัวเราะแล้วกล่าวว่า “เจ้านั้นต้องจับสัตว์อื่นกิน ส่วนข้าจะกินสัตว์ใดก็เข้าไปกินได้เลย” นี่ท่านหมูน้อย ท่านจะพาเราไปกินสัตว์บริวารของท่านได้ไหม หมาป่าถามด้วยความตะกตะ “ได้ซิ” หมูน้อยตอบ “เราจะพาท่านไปกินสัตว์ที่กินอร่อยที่สุดที่เรียกว่าคน นี้อร่อยมาก ทั้งนุ่ม ทั้งหอม” “นี่ท่านหมูน้อยรีบไปในหมู่บ้านของท่านเถิด” หมาป่าทำท่าดีใจ “เอาซิ ! ไปกันได้แล้ว แต่มีข้อแม้ว่า ท่านจะต้องเดินตามข้าไปและห้ามส่งเสียงดัง และต้องแอบในที่ไม่มีใครเห็น จนกว่าข้าจะเรียกออกมา “ หมูน้อยตอบ “ทำไมต้องแอบด้วยล่ะ” หมาป่าถามด้วยความสงสัย “อ้าว ก็เจ้าเป็นสัตว์ที่บริวารข้าไม่เคยเห็น ถ้าพวกเขาเห็นเจ้าก็กลัวเจ้านะซิ” หมูน้อยตอบ หมาป่ารีบตกลงทันที พอถึงหมู่บ้านก็แอบในพุ่มไม้ตามที่ตกลงกับหมูน้อยไว้ ทันใดนั้นก็มิดีคนน้อยคนหนึ่งวิ่งผ่านมา หมาป่าเห็นเข้าก็อยากกิน จึงถามหมูน้อยว่า “นี่ท่านหมูน้อย ไซ้คนหรือเปล่า” นี้อย่างน้อยกินกว่าที่จะเป็นคน กินไม่อร่อยหรอก หมูน้อยตอบ รออีกไม่นาน ก็เห็นผู้หญิงแก่ถือไม้เท้าค่อยๆ เดินผ่านมา หมาป่าจึงเอ่ยปากถามว่า นี่ไซ้คนหรือเปล่า ท่านหมูน้อย นี้แก่เกินกว่าจะเป็นคน เมื่อเหนียวกินไม่อร่อยหรอก หมูน้อยตอบ พอดี หมูน้อยเหลือบไปเห็นนายพรานผู้หนึ่ง สะพายปืนกำลังจะออกล่าสัตว์ ก็รีบบอกกับหมาป่าทันทีว่า นี่เจ้าหมาป่า คนที่นำกินได้เดินทางมาทางโน้นแล้ว เจ้าออกไปกินคนได้แล้ว หมาป่าได้ยินก็รีบกระโจนออกจากพุ่มไม้ ตรงเข้าหานายพราน เมื่อนายพรานเห็นหมาป่าก็ใช้ปืนยิง เจ้าหมาป่าก็จับชีวิตลง หมูน้อยเดินทางกลับบ้านของตนด้วยความเบิกบานสำราญใจ ที่ตัวเองสามารถรอดชีวิตมาได้ แถมหมาป่าที่คิดร้ายกับหมูน้อยก็ถูกนายพรานฆ่าตายอีกด้วย

นิทานเรื่อง สุนัขบ้านกับไก่โต้ง (บอณ)

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ไก่โต้งอายุมากตัวหนึ่ง น้อยใจเจ้าของที่ไม่เลียงดูเหมือนแต่ก่อน ไก่โต้งจึงไปชวนสุนัขแก่ที่ถูกปลดระวางเหมือนกันออกไปจากบ้าน “เราไปหาที่อยู่ใหม่กันเถอะ ค่า” ไก่โต้งชวน “เจ้าของไม่รักเราแล้ว” “ไปก็ไป” สุนัขแก่เห็นด้วย ทั้งสองจึงหนีออกจากบ้าน เดินทางไปด้วยกัน “เราเดินทะเลาะไปอาศัยวัดข้างหน้ากันดีไหม” สุนัขแก่ออกความเห็น ไก่โต้งตกลง สุนัขแก่จึงแบ่งหน้าที่กับไก่โต้ง “กลางคืนฉันจะเป็นยามคอยคุ้มกันภัย กลางวันเพื่อนต้องคอยระวังภัยแทน” ตกลงกันได้แล้ว เมื่อถึงเวลากลางคืน ไก่โต้งจะบินขึ้นไปนอนบนกิ่งไม้ ส่วนสุนัขแก่นอนเฝ้าอยู่ใต้ต้นไม้ทั้งสองผลัดเปลี่ยนกันระวังอยู่เช่นนี้ จึงไม่ประสบภัยอันใด วันหนึ่งขณะที่ทั้งสองเดินผ่านไปพบสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งมาเห็นเข้า “ฮะ ฮะ ฮะ หวานคอข้าล่ะ” สุนัขป่ากระหยิ่มใจ “เจ้าไก่ตัวนั้นอ้วนดีจัง เนื้อคงนุ่ม กระจุกคงหวาน นึกแล้วน้ำลายไหล” สุนัขป่าคิดตามไก่โต้งมาเรื่อยๆ เพื่อคอยโอกาส ในเวลากลางคืน สุนัขบ้านเป็นยามเฝ้าอยู่โคนต้นไม้ สุนัขป่าไม่กล้าเข้าใกล้ทนรออยู่จนรุ่งเช้า เมื่อเห็นว่าสุนัขบ้านนอนหลับ สุนัขป่าจึงเดินเข้าไปใกล้ไก่โต้งแล้วทักว่า “สวัสดิ์จะไก่โต้ง เธอเป็นไก่ที่อ้วนพี ขนสวยงามที่สุดเท่าที่เห็นมา” สุนัขป่าแก้งพูดขยอ ไก่โต้งได้ฟังก็ชื่นใจ “จริงหรือ” ไก่โต้งหลงเชื่อ บินลงมาจับกิ่งไม้ใกล้สุนัขป่า “จริงซี” สุนัขป่าแอบกลืนน้ำลาย “เสียงของเธอคงจะไพเราะจับใจยิ่งนัก” สุนัขป่าต้องการให้ไก่โต้งบินเข้ามาใกล้อีกนิด จะได้กระโดดจับถึง “เอ๊ก อี้ เอ๊ก” ไก่โต้งโง่งงคอบัน ทันใดสุนัขบ้านก็สะดุ้งตื่น เห็นสุนัขป่าจะโดดจับไก่โต้งพอดี สุนัขบ้านคำรามพร้อมกับกระโจนเข้ากัดสุนัขป่า “เอ็งๆๆ” สุนัขป่าทั้งเจ็บ ทั้งกลัววิ่งหนีเข้าป่าไป ไก่โต้งจึงรอดตายมาได้

เพลงประกอบกิจกรรมการสอน

เพลงมาโรงเรียน (ล้วน ควันธรรม)

มาโรงเรียนมีเพื่อนมากมาย

เหงาจะตายอยู่บ้านคนเดียว

ที่โรงเรียนมีเพื่อนกรุเกี้ยว

อยู่บ้านคนเดียวมาโรงเรียนดีกว่า

เพลงสวัสดิ์ (ศรีนวล รัตนสุวรรณ)

สวัสดิ์ สวัสดิ์ ยินดีที่พบกัน

เธอกับฉัน พบกันสวัสดิ์

เพลงเต่า

เต่า เต่า เต่า เต่า นั้นมีสี่ขา

สี่ตีนเดินมา มันทำหัว ผลูป ผลูป โผล่ โผล่ (ซ้ำ)

เพลงกระต่าย

อ้า ย้า ย้า ย้า ยา อ้า ยา ยา ยา ย่ะ (ซ้ำ)

กระต่ายตัวขาว หูยาวกระดุก กระดิก

กระโดดหันมา ทำทางกระดุกกระดิก

เพลงเที่ยวเขาดิน

เที่ยวเขาดินช่างสุขจริง เที่ยวดูถึงวังไถ่กัน

ดูไปช่างน่าขบขัน บางตัวหางสั้น บางตัวหางยาว

เที่ยวดูไปโน่นอีกกรง พุ่มพฤกษ์พงมีเสือดาว

เวลามันปากหา เห็นเขี้ยวยาวดูน่ากลัว

นั่นหมี ชะนี และช้าง อยู่ข้างทาง ข้างริมรั้ว

ไปดูนกกระต๊ว มันสำยหัวกินพุทรา

เที่ยวเพลินไปอยู่ตั้งนาน ถึงสะพานเห็นฝูงปลา

ตัวมันมันช่างโตนักหนา ว่ายไปมาน่าเอ็นดู

เพลงหนู

หนู หนู หนู	น้องเคยเห็นหนูหรือเปล่า
หมูมันตัวอ้วนไม่เบา	จุกมันยาวมีผิวขาว
อาหารของมันคือรำข้าว	กินแล้วดูเจ้าอ้วนพี

เพลง ก ไก่ สอนน้อง	(อ.เดือนใจ ศรีมารุต)
ก ไก่ ในสวนบ้านฉัน	เข้าขันปลูกฉันตื่นนอน
เข้าแล้ว ก ไก่ ตื่นก่อน	ก ไก่ ส่งสอนรีบไปโรงเรียน

คำคล้องจอง	เด็กดี
เด็กดีน่ารัก	รู้จักช่วยผู้ใหญ่
เด็กดีก็ทำได้	เช่นช่วยผู้ใหญ่เก็บของ

คำคล้องจอง	สวนสัตว์
ฉันได้ไปเที่ยว	บริเวณเขียวยิ่งนัก
ทุกคนรู้จัก	สวนสัตว์นั้นไง
มีทั้งหมี ช้าง	โน่นกวาง นี่ไก่
ฮิปโปตัวใหญ่	ลิงไล่จับกัน

คำคล้องจอง	เพื่อนจำ (กัญญา เกตุสังข์)
เพื่อนจ๊ะ เพื่อนจำ	เพื่อนจ๊ะ เพื่อนจำ
มาเล่นด้วยกัน	มีอะไรแบ่งปัน เล่นกันดีดี

คำคล้องจอง เขาคือใคร

ฉันตัวอ้วนกลม	เหมาะสมน่ารัก
ฉันชอบกินผัก	ใครทักร้องอู๊ด อู๊ด
ฉันอยู่ในป่า	หน้าตาคร่ำ
ชอบล่ากระต่าย	เด็กๆช่วยทาย ว่าฉันคือใคร

คำคล้องจอง เสียงสัตว์

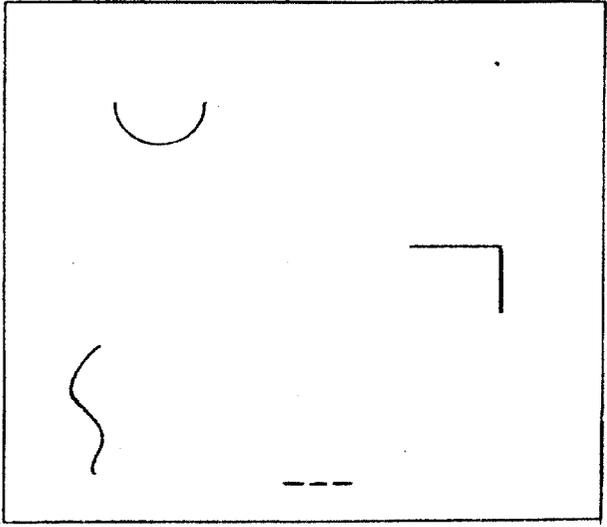
ไก่เอ๋ยไก่	กางปีกขันไป	เอ๊ก อี เอ๊ก เอ๊ก อี เอ๊ก
เป็ด เอ๋ยเป็ด	ร้องว่าเราเข็ด	ต้องกลับก๊าบ ก๊าบ
แมวเอ๋ยแมว	คิดถึงลูกแล้ว	ร้องเรียกเหมียว เหมียว
หมาเอ๋ยหมา	เห็นคนเดินมา	มันเห่าบ๊อ๊ก บ๊อ๊ก

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของเจเลนและเออร์บัน (Jellen and Urban)
ด้านหน้า

TSD-Z AGE: _____ GENDER/SEX: _____ NAME/INITIALS: _____ COUNTRY: _____
TCT-DP

C

© Urban & Jellen, 1964.
© Jellen & Urban, 1985.

ด้านหลัง

Wt	Eg	Ne	Vz	Vt	Bb	Bu	Pa	Mu	Uu	Zt	TSD-Z-Get.
☐											
Cn	Cin	Ng	Cl	Cin	Bu	Bl	Pa	Mu	Uc	Sp	TCT-DP-Total

ภาคผนวก ง
แบบตั้งเขตพฤติกรรม

